

Sk
Úvod

Tretíkrát
Čas DUCHA SVÄTÉHO!!!

V každej dobe Boh posielal svojich vidcov a prorokov k ľuďom, keď sa stratili z cesty a zblúdili. Tak je to aj v našej dobe, aj dnes, v týchto dňoch, keď 144 000 duchovných bytostí, z ktorých mnohé sú v súčasnosti vtelené a žijú na zemi, zatiaľ čo ostatné sú na onom svete a pôsobia odtiaľ, bolo zapečatených Kristom, aby ako proroci a modlitební bojovníci búrali brány pekla a pomáhali Svetlu preraziť vo svete, ktorý je čoraz viac preniknutý temnotou.

Každý žne to, čo zasial počas svojich mnohých životov na zemi - dobré skutky sú odmenené blaženosťou, zlé skutky sú neúprosne a prísne odsúdené vlastným svedomím. Čas sebeckva sa skončil - to je to, čo musíme pochopiť do konca sveta.

Prišiel čas Ducha Svätého, a to je prisľúbený návrat Ježiša Krista - lebo mnohé veci by nám mal povedať aj vtedy, ale vtedy by sme to neboli schopní pochopiť - ale teraz sme na to zrelí, a preto Kristus opäť hovorí k ľuďom - a tentoraz to robí duchovne - a to od roku 1884 do roku 1950 hlasivkám, ktoré vybavil v Mexiku!

"Mám vám ešte veľa čo povedať, ale teraz to nemôžete znieť. Ale keď príde ten, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy. Lebo on nebude hovoriť sám od seba, ale čo počuje, to povie, a čo má prísť, to vám oznámi. On ma premení, lebo vezme, čo je moje, a zvestuje vám to. Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal: "On vezme z môjho a oznámi vám to" (Jn 16, 12-15).

Roque Rojas - opätovné stelesnenie proroka Eliáša - bol použitý Kristom ako nástroj, aby mu pripravil cestu, ako to kedysi urobil Ján Krstiteľ, ktorý bol tiež opätovným stelesnením Eliáša - začal sa stretávať na mexických predmestiach s veľmi jednoduchými ľuďmi. Opäť išlo o opätovné stelesnenie Izraelitov, ktorí sa tentoraz vteli do Mexika s úlohou prijať tretie Kristovo zjavenie duchovne prostredníctvom Ducha Svätého ako nositeľa hlasu prostredníctvom svojho orgánu chápania, zapísať ho a zanechať ho ako odkaz ľudstvu.

Týchto 366 učení Ježiša Krista z Mexika, z ktorých bol zostavený "Tretí zákon" ako kompendium s viac ako 70 kapitolami na 684 stranách, najprv v španielčine a potom aj v mnohých ďalších jazykoch, bolo vydaných v 12 zväzkoch pod názvom: "Kniha pravého života".

Trikrát

(Citát z knihy Pravý život)

Prvýkrát (Otec)

Na začiatku Prvého času mohol Boh ešte duchovne komunikovať so svojimi deťmi prostredníctvom niektorých vyvolených. Počuli jeho duchovný hlas, ktorý ich viedol. Keď sa však toto spojenie v dôsledku rastúceho materializmu Jeho detí stratilo, Boh hľadal prostredníka. Vybavil si človeka, prostredníctvom ktorého mohol komunikovať so svojím ľudom. Mojžiš bol vyvoleným nástrojom, prostredníctvom ktorého oznámil Desatoro, ktoré malo poskytnúť usmernenia pre život najprv izraelskému ľudu a neskôr celému svetu. Mojžiš s desiatimi prikázaniami a podrobnými pokynmi symbolizuje prvú dobu, v ktorej sa Boh zjavil svojim deťom ako Stvoriteľ, jediný Boh, vo svojej neúprosnej spravodlivosti (Boh Otec Trojice).

Druhýkrát (Syn)

Keď sa naplnil čas, Boh poslal svojho jednorodeného Syna. Boží Duch sa v Ježišovi stal človekom a prebýval medzi ľuďmi. Vo svojom učení zjavil Božiu lásku a svojím životom a obetavou smrťou dal ľudstvu dokonalý príklad; preto bol Božím Majstrom, ktorý naplnil Desatoro prikázaní prvej éry prostredníctvom lásky, ktorá našla svoj najvyšší výraz na kríži, keď sa obetoval za ľudstvo. Ježiš symbolizuje druhú éru (Boží Syn Trojice).

Tretíkrát (Duch Svätý)

Ježiš nemohol zjaviť všetko počas svojho pobytu na zemi, pretože ľudstvo na to ešte nebolo pripravené. Oznámil však, že Otec pošle Tešiteľa, Ducha Svätého. Tento tretí čas uviedol Eliáš, ktorého Duch osvietil Bohom určený nástroj. Bol to jednoduchý muž menom Roque Rojas; podobne ako Ján Krstiteľ bol predchodcom Božieho Ducha Svätého, Ducha pravdy, ktorý sa zjavil medzi ľuďmi.

V roku 1866 Eliášov Duch prostredníctvom svojho Sprostredkovateľa Slova zvestoval: "Ja som Eliáš, prorok prvej éry, éry Premenenia na hore Tábor; pripravte sa..." Tí poslucháči, ktorí mali dar duchovného videnia, vtedy videli Ježiša, Možiša a Eliáša, ako to zažili učenici pri Ježišovom premenení na hore Tábor. Toto je potvrdenie troch veľkých epoch a Eliáš symbolizuje tretiu epochu, v ktorej komunikuje Duch pravdy, alebo: druhý príchod Krista v Duchu (Boh Svätý Duch Trojice).

Boh poskytuje svoje zjavenia v dokonalom poriadku:

Učenie o láske nám bolo dané skrze Ježiša (druhýkrát), keď sme už mali dostatočné poznanie Božej spravodlivosti (prvý raz). A tak budeme schopní prijať do seba učenie pravdy a múdrosti do tej miery, do akej budeme plniť učenie lásky (Tretí čas).

Toto je Tretí čas - Eliášov čas - čas Ducha Svätého; začal sa v roku 1866 v Mexiku napísaním Knihy pravého života, ktorá napokon vyvrcholila v Zbierke Tretieho zákona. Ide o učenie o zduchovení všetkých ľudí a o prípravu na tisícročnú vládu Krista a jeho príchod do kráľovstva pokoja na zemi. Boh prebýva v každej ľudskej bytosti a Boh je Otcem a Stvoriteľom všetkých bytostí, či už sú na tomto svete alebo na onom svete - všetky sú Jeho deťmi. Človek je vtelená duchovná bytosť stvorená Bohom na začiatku stvorenia. Tieto duchovné bytosti prešli mnohými inkarnáciami, aby sa zdokonalili, najprv v iných, dokonalejších svetoch a teraz aj na planéte Zem, ktorá je však tiež školou oduševnenia.

Každý človek má v sebe Božiu isku - svedomie. Svedomie vedie ducha človeka - duch vedie dušu človeka a duša vedie myseľ človeka a jeho telo. Človek sa musí zduchovniť a naučiť sa priamemu spoločenstvu s Bohom bez ohľadu na vierovyznanie, vieru, farbu pleti, národnosť mimo doktrín, uctievania vonkajších foriem a falošných kultov, kamenných cirkví, farizejstva a falošných učení falošného svetla! (Antikrist)

Boh sám chce viesť a usmerňovať každú ľudskú bytosť prostredníctvom božskej iskry v srdci, ktorá je vlastná každej ľudskej bytosti, t. j. v duchu človeka, ktorým je svedomie. A robí to s rešpektom k slobodnej vôli človeka ako nežný milujúci otec, ktorý vždy vie, čo je pre jeho dieťa najlepšie.

Človek sa musí naučiť otvoriť svojho ducha, počuť svoje srdce a Boží hlas v sebe, nechať sa poučiť, inšpirovať a viesť Bohom, potom sa jeho život stane požehnaním pre neho samého i pre iných.

Úlohou človeka je konať skutky lásky a milosrdenstva, aby sa zapáčil Bohu, svojmu Otcovi, a stal sa mu podobným, teda aby sa zdokonalil a mohol sa priblížiť Bohu. Jeho cieľom je dosiahnuť dokonalosť vlastným úsilím a vďaka Božej milosti, aby sa mohol navždy vrátiť domov k Otcovi a potom s ním večne žiť. Je to dlhá cesta, ktorú musí každý človek, každá duchovná bytosť prejsť krok za krokom, a na to potrebuje božské učenie, ktoré má moc očistiť ducha a zdokonaľiť duchovné bytosti.

Sedem pečatí

"Kniha života" známa zo Zjavenia Jána so siedmimi pečaťami obsahuje históriu ľudstva, ako ju predvídala Boh. Je rozdelená do siedmich hlavných kapitol, z ktorých každá má špeciálnu pečať. Tieto pečate uvoľnil Kristus, aby svetlo obsiahnuté v konkrétnej kapitole Knihy života, Božia vôľa a výchovný plán, mohli pôsobiť a uskutočňovať sa vo svete človeka. Hlavné učenie o príslušnom duchovnom stupni vývoja ľudstva je tak symbolicky vyjadrené udalosťou jedného z Božích vyvolených, ktorý je vodcom a vzorom tejto epochy a všetkých neskorších dôb. - Od začiatku tretej éry sa pri šiestej pečati otvorila "kniha života".

Prvá pečať: Obeta

Pán nám vo svojom novom Slove hovorí: "Prvé z týchto štádií duchovného vývoja vo svete symbolizuje Ábel, prvý Otcov služobník, ktorý priniesol Bohu svoju zmiernu obeť. Je symbolom obety. Povstala proti nemu závišť." (U. (= inštrukcia č. a verš) 161:54)

Zo 4. kapitoly knihy Genezis vieme, že Kain a Ábel priniesli Bohu zápalnú obeť. Na Ábelov dar sa Boh pozrel milostivo, pretože bol daný s nevinným a čistým srdcom. Kainovo však Boh odmietol, pretože Kain nemal čisté srdce. To Kaina veľmi rozhnevalo a zo závišti a nenávisti zabil svojho brata Ábela. Hlboký zmysel tohto biblického rozprávania však spočíva v tom, že Ábel - okrem hmotnej zápalnej obety - priniesol Bohu aj duchovnú obeť svojich pozemských ľudských vášní. Preto bolo jeho srdce nevinné a čisté. Toto očistenie jeho bytosti je teda samotným symbolom obety. V súhrne môžeme povedať: prvá pečať znamená, že máme obetovať svoje hriechne vášne, že duch dominuje nad hmotou a že tým dosiahneme duchovné spojenie s našim nebeským Otcem.

Druhá pečať: viera

Symbolizuje ho Noe. Ľudia nepočúvali učenie prvej pečate, ale zneužívajúc svoju slobodnú vôľu sa nechali ovládnuť zlými vášňami materializmu. V 1 Moj 6, 3 a nasl. čítame: "Vtedy povedal Pán: Ľudí už nebude trestať môj Duch, lebo sú telo. Dám im ešte sto dvadsať rokov. . Keď Pán videl, že zloba ľudí na zemi je veľká a že všetky myšlienky a skutky ich srdc sú zlé naveky. ...povedal: "Vyhubím z povrchu zeme ľudí, ktorých som stvoril... . Noe však našiel milosť pred Pánom... . Noe bol zbožný a bezúhonný muž a žil zbožným životom vo svojich dňoch. . . "

Ľud opovrhol Božím varovaním a neuveril termínu, ktorý mu bol určený na nápravu. Veril len jeden, Noe. Pán si ho vyvolil, aby sa stal jeho nástrojom na opätovný začiatok nového ľudstva po potope. - Na uskutočnenie všetkých Božích nariadení, ktoré boli v tom čase tiež dosť nezvyčajné, a preto sa im ľudia vysmievali, bola potrebná silná viera. Noe však dôveroval svojmu Bohu a konal tak, ako mu prikázal. Viera bola pre Noema záchrannou archou nielen v doslovnom, ale aj v duchovnom zmysle a dodnes je viera záchrannou silou pre každého veriaceho. Nie je náhoda ani to, že Abrahám, ďalší veľký hrdina viery, žil práve v čase druhej pečate.

Tretia pečať: duchovná sila

Symbolizuje ho Jakub. Boh dal Jákobovi duchovné meno Izrael, čo znamená silný. Jákob alebo Izrael sa vo svojom živote stretol s mnohými protivenstvami a nebezpečenstvami, ktorými ho Boh skúšal, ale ktoré dokázal prekonať vďaka duchovnej sile, ktorá v ňom bola. Stal sa pre ľudí symbolom duchovnej sily, ktorú musíme získať, aby sme dokázali trpezlivo znášať a odovzdane znášať skúšky, ktoré nám Boh posiela. Vďaka spomínanej duchovnej vlastnosti si ho Boh vyvolil za praotca izraelského národa, pretože z jeho 12 synov pochádza 12 kmeňov. Jehova mohol aj jeho prostredníctvom zjaviť veľké duchovné zjavenie.

Zo Starého zákona poznáme príbeh známy ako "rebrík do neba" (Gn 28, 10 a nasl.): Jakub videl vo sne rebrík, ktorý stál na zemi a siahal až do neba, a Boží anjeli po ňom vystupovali a zostupovali. Na vrchole rebríka stál Pán. Boh tak v symbolických obrazoch ukázal vývoj ducha. Náš duch sa musí stať zrelším a čistejším, aby sme mohli stúpať krok za krokom. Môžeme si uvedomiť, že náš duch nemôže dosiahnuť čistotu potrebnú na výstup po rebríku, kým nie sme s Bohom v jednom ľudskom živote, takpovediac na prvý pokus. Je potrebných mnoho pokusov, mnoho inkánií, aby sme zakaždým postúpili o niekoľko stupňov vyššie, podľa toho, akú zrelosť dosiahol náš duch. Pán nás pritom napomína, aby sme nestáli na rebríku, t. j. aby sme neustále napredovali vo svojom duchovnom rozvoji, pretože inak budeme brániť v duchovnom rozvoji tým, ktorí prídu po nás. - Boží anjeli zostupujúci po rebríku sú pokrokoví duchovia svetla, ktorých Pán posiela dolu, aby pomáhali vystupujúcim. Aj tu sa vyjadruje, že Boh nás nenecháva na ceste domov k nemu samých, ale ponúka nám svoju pomoc. Spôsob, ako dosiahnuť atribút tretej pečate, je dbať na učenie dvoch predchádzajúcich: len obetovaním nižších vášní a neochvejnou vierou môže Boh dosiahnuť, aby sa iskra Ducha, ktorá v nás žije, stala veľkou silou.

Štvrtá pečať Zákon

Symbolizuje ho Mojžiš. Boh si ho vyvolil, aby vyslobodil izraelský ľud z egyptského otroctva, a prostredníctvom neho dal ľudu Desatoro a mnohé príkazy, ktoré ľudu zjavovali Božiu vôľu. Desiat príkázaní sa stalo základom všetkých ľudských zákonov, a keby sa verne dodržiavali, ľudstvo by sa vydalo na dobrú cestu: na cestu pravého uctievania Boha, spravodlivosti, poriadku a úcty k blížnemu. Ale nedodržiavanie Božieho zákona, teda neposlušnosť človeka voči Božej vôli, priviedlo ľudstvo na pokraj priepasti.

Piata pečať: Láska

Predstavuje ho Ježiš. V ňom sa Boh stal človekom z lásky k nám. Jeho život bol dokonalým príkladom a jeho učenie jediným oslávením lásky, ktorá našla svoje najvyššie naplnenie, keď za nás dal svoj život. Preto mohol svoje učenie zhrnúť do slov: "Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy milovali navzájom" (Jn 13, 34).

A v tomto novom prikázaní lásky je skutočne obsiahnutý celý zákon. Jeho dodržiavanie do posledného dôsledku prinesie na túto zem duchovné Božie kráľovstvo. Na onom svete je to už tak, pretože láska je predpokladom a základom duchovného kráľovstva.

Šiesta pečať: Múdrost

Šiestu pečať symbolizuje - ako predohru a prípravnú etapu tretej éry - Eliáš, starozákonný prorok a veľký bojovník, ktorý po splnení svojho poslania odišiel do neba na "ohnivom voze" (2 Kr 2, 14),

Toto obrazné znázornenie nám ukazuje, že Eliášov duch je Boží bojovník plný svetla. Podľa Ježišovho svedectva sa tento cherubínsky duch vtelil aj do Jána Krstiteľa (Mt 11, 7-14), ktorý pripravoval srdcia, aby do nich Ježiš mohol vložiť svoje učenie. On tiež pripravil cestu Pánovi v našich časoch pri jeho duchovnom návrate a ako mocné anjelské knieža odovzdáva všetkým duchom a svetom svetlo Duchu Svätého, Božej Múdrosti, ktorá vychádza z otvorenej šiestej pečate alebo kapitoly Knihy života, ktorej učenie a zjavenia sám Pán zverejňoval prostredníctvom vyvolených nástrojov až do roku 1950. Čas šiestej pečate sa tým však neskončil. Svetlo šiestej pečate bude na ľudstvo svietiť dovtedy, kým neuzná Kristovo zjavenie pri jeho druhom príchode a kým sa neoduševní. Navštívenia, ktoré sa uskutočnia v tom istom čase, pomôžu tomuto vývoju, aby duchovia mohli prijať pravdu a múdrosť Boha. Takto bude ľudstvo pripravené na siedmu pečať.

Siedma pečať: dokončenie

Siedmou pečaťou sa dokončí dielo vykúpenia, tak ako sa v siedmy deň, obrazne povedané, dokončilo stvorenie. Duch dokončil dlhú a strastiplnú cestu a je opäť v najužšom spoločenstve so svojim Otcom, Duch s Duchom. Neposlušný syn sa vracia domov do Otcovho domu, premohol seba i svet. -

Symbolom siedmej pečate je samotný Nebeský Otec, ktorý bude konečne dosiahnutým cieľom tejto náročnej cesty rozvoja a očisty duchov. Siedma pečať ešte nebola otvorená. Možno je už teraz jednému alebo druhému duchu dopriate, aby vďaka svojej duchovnej zrelosti zažil malú predzvesť toho, čo prinesie siedma pečať. Ale pre celý Izrael a pre celé ľudstvo budú musieť ešte prísť a odísť generácie, ešte budú musieť padnúť mnohé roky skúšok, ešte bude musieť prísť mnoho slz, ktoré očistia srdcia, až kým nenastane ten najväčší čas pre všetkých: čas trvalého spoločenstva s Otcom.

III Izraelský ľud

V učení Pán často hovorí o "izraelskom ľude", "mojom ľude" alebo jednoducho o "ľude". To sa v žiadnom prípade netýka mexického národa, uprostred ktorého sa zhromaždenia konali. Znamená to štát Izrael? - Nie - Aby sme sa vyhlí omylom, uvádzame stručné vysvetlenie pôvodu názvu "Izrael" a toho, kto je v zjaveniach oslovovaný "ľud Izraela". Študent Biblie pozná príbeh zo Starého zákona, podľa ktorého Jakub počas ťažkej životnej situácie zápasil v noci s "mužom", až kým sa nerozbuřilo. "Človek" ho nemohol premôcť a nakoniec povedal: "Už sa nebudeš volať Jakub, ale Izrael, lebo si bojoval s Bohom a s ľuďmi a podľahol si." A Boh obnovil Jakubovi svoj prísľub: "Tvoje potomstvo bude ako prach zeme a ty sa rozšíriš k večeru a k ránu, na sever a na juh a skrze teba a tvoje potomstvo budú požehnané všetky rody zeme." - Izrael je duchovné meno a znamená "silný". Malo to byť silné, duchovné spoločenstvo, ktoré by zahŕňalo všetkých ľudí, početný, silný izraelský národ. Boh dal ľuďom zasľúbenú zem, aby v nej mohli žiť v pokoji a prehĺbiť svoje duchovné spojenie s ním. Avšak v súlade so zmluvou uzavretou s Bohom bola k nemu pripojená podmienka, že bude zvestovať pravý kult jediného Boha a pravdu jeho učenia všetkým národom zeme, teda že bude kňazským ľudom. Starý zákon podáva živé svedectvo o vývoji izraelského národa v priebehu storočí. Čoskoro sa v ňom prejavilo rozdelenie: na jednej strane malá skupina, ktorú chceme nazvať duchovným Izraelom, pretože udržiavala duchovný kontakt s Bohom a z jej stredu vyšli múdri vodcovia ľudu a veľkí proroci. Na druhej strane väčšina, ktorú nazveme materialistickým Izraelom, pretože božské požehnanie veľkej múdrosti, vytrvalosti a energie využívala výlučne na získanie moci a bohatstva. Táto neposlušnosť voči zmluve uzavretej s Bohom často prinášala izraelskému ľudu ťažké skúšky, ktoré si zavinili sami, pretože ich bohatstvo, moc a pýcha prakticky vyzývali susedné národy, aby proti nim bojovali. V súžení a úzkosti ľud volal k svojmu Bohu, ale pokánie trvalo len dovtedy, kým nezískal slobodu a neprišiel k bohatstvu.

Počas mnohých skúšok žila menšina duchovného Izraela nepočutá, ale plná viery a nádeje v Mesiáša. Preto sa v Ježišovi mohol stať človekom uprostred nich, aby opäť upriamil pozornosť svojho ľudu na svoje duchovné poslanie medzi národmi a pripravil ich naň. Duchovný Izrael ho nasledoval a s radosťou počúval jeho slovo. Väčšina, materialistický Izrael, si ho takmer nevšimla a oficiálna cirkev ho rozhodne odmietala. Očakával silného muža, mocného bojovníka, ktorý zlomí vládu Rimanov a vzbudí pozemský, slávny a neporaziteľný Izrael. Ale Mesiáš bol pokorný a vyznával: "Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta." Ich sklamanie bolo také veľké, že ho odsúdili ako buriča a rúhača a dali ho ukrižovať. - Tak sa stala udalosť nesmierneho významu: viditeľné rozdelenie medzi duchovným a materialistickým Izraelom.

Duchovný Izrael sa zhromaždil okolo apoštolov a v malom zástupe čoskoro dozrelo poznanie, ktoré apoštol Peter vložil do slov: "Teraz som pravdivo pochopil, že Boh nehľadá na osobu, ale v každom národe je mu milý ten, kto sa ho bojí a koná správne." - Do duchovného Izraela teda nepatria len Židia, ale zo všetkých náboženstiev a národov tí, ktorí veria a konajú podľa Kristových slov, pretože ide o duchovné spoločenstvo, a preto nie je viazané na národy. Materialistický Izrael vo svojej fanatickej snahe zbaviť sa rímskej nadvlády utrpel ťažkú vojnovú porážku a po zničení Jeruzalema v roku 70 n. l. prestal byť národom a Židia boli rozptýlení po celom svete. Strašný súd si materialistický Izrael spôsobil sám neposlušnosťou voči Božím zákonom a odmietnutím Mesiáša. Neúprosne sa naplnilo Ježišovo proroctvo pri pohľade na veľkolepý jeruzalemský chrám: "Veru, hovorím vám: Nezostane tu kameň na kameni, ktorý by sa nerozobil." A znova: "Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo sú k tebe poslaní; koľkokrát som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kurčatá pod svoje krídla, a nechceli ste! Hľa, tvoj dom ti zostane opustený." - Počas nasledujúcich storočí boli všade nevítanou menšinou, trpeli útlakom, ponižovaním a ťažkosťami. Teraz, takmer 2000 rokov po týchto hrozných udalostiach a následnom viditeľnom rozdelení medzi duchovným a materialistickým Izraelom, však opäť nastáva zmena nepredstaviteľného významu. Duchovný Izrael, ktorý ako sotva badateľná menšina medzi národmi zeme bol slabou, málo vplyvnou skupinou, sa prebúda a zhromažďuje. Kristus pri svojom duchovnom návrate hovorí k "Izraelu podľa Ducha". Teraz zjednocuje všetky "rozptýlené kmene Izraela", aby vybavil jeho ducha a poslal ho do boja, kým nedosiahne spásu a oduševnenie ľudského rodu. Návodom na to sú nové Kristove zjavenia zhromaždené v 12 zväzkoch "Knihy pravého života". Na druhej strane máme materialistický Izrael. Dlhá a strastiplná bola jeho púť, odkedy odvrhol zo svojho lona Toho, ktorý mu ponúkol svoje kráľovstvo ako nové dedičstvo. Ale časy najťažšieho útlaku sa skončili, zbohatla a vďaka peniazom má veľký vplyv. Posilnila sa a stala sa hrdou, nacionalistická vetva sa opäť usadila ako národ, prebudili sa staré náboženské tradície. Verí, že plní zákony Jehovove a Mojžišove, ale v skutočnosti sa stále klaňa zlatému teľaťu. Je ďaleko od pochopenia a plnenia svojho duchovného poslania. Nesmieme to chápať ako jednostrannú výčitku voči Židom alebo izraelskému národu; všetky národy zeme - možno s výnimkou malých menšín - sa zhmotnili a "tancujú okolo zlatého teľaťa". - Ak sa v tomto výklade osobitne spomína materialistický Izrael, je to preto, lebo tento traktát sa zaoberá duchovným a materialistickým Izraelom a konštatuje, že tento Izrael - zatiaľ - neplní svoju Bohom určenú úlohu byť kňazským ľudom medzi národmi zeme. Mimovoľne si kladieme otázku: Čo bude ďalej? - Nesmieme zabúdať, že Boh dal izraelskému ľudu veľké zaslúbenia a nikdy ich neporuší. Pritom si však musíme uvedomiť, že prisľúbenia požehnaní, ktoré Boh dal Jakubovi v súvislosti s jeho potomstvom, sa týkajú ducha, rovnako ako už neskoršie Jakubovo meno, totiž Izrael, je duchovným menom. Je omylom myslieť si, že zaslúbenia sa vzťahujú na hmotu, teda na kmeň ľudu alebo na súčasný stav Izraela. Keby to tak bolo, potom by v ňom stále vystupovali proroci a Boží poslovia. - Ale príde čas, keď sa Izrael, ktorý je teraz ešte stále materialistický, spojí s duchovným Izraelom a obaja opäť vytvoria jednotu, jeden izraelský národ. Ale kedy sa to stane? - Keď sa materialistický Izrael zriekne peňazí, moci a pýchy a uzná nové Pánove zjavenia - čo bude pravdepodobne možné až po ďalšom najťažšom navštívení - a so slzami bolesti zvolá: Ježiš bol Mesiáš a Kristus je aj pre nás "cesta, pravda a život".

*****